

cesarja, vendar pa sodimo lahko, da je že uzroka za Francijo, naj ne draži Nemčije. — V Ohio, državi v severni Ameriki, imajo preveč vrabljev, pa tudi v New Yorku. Kdor prinese 12 vrabljinjih glav, dobode 24 cent. ali 2 gld. 40 kr. plačila, za-nje. Ni dvoma, da se vname ondi sedaj huda vojska, k sreči pa bode le zoper vrablje.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Naprej nese duhovnik sv. križ, za njim stopajo bogoslovci, duhovni papeževi kamorniki, korarji sv. Petra, potem avstrijski škofi, katerih sem šestnajst naštel in več kardinalov.

Zdajci zagledamo visoko na nosilih sv. očeta, sedečega na naslonjaču. Tako zvesto sem gledal namestnika Kristusovega, da z očmi niti nisem trenil, da bi kaj ne spregledal, in tudi srce mi brž nekaj časa ni bilo. Prikazen sv. očeta je res veličastna; zdelo se nam je, da gledamo bolj duh njegov ko jega samega, to pa zbog tega, ker ga je sama kost in koža in ker je obraz njegov upadel in bel kakor stena, in je tudi vsa njegova obleka bela, razve rudeče z zlatom všite in na prsih zapete štole. Okoli vrata je nosil verižico in naprsni križ iz briljantov.

Zdaj so se vrstili prizori, katere smo bolj z ustmi, kakor z očmi gledali. Ko namreč Francozi in Lahi, katerih se je lepo število utihotapilo v cerkev, zagledajo sv. očeta, vpijejo na ves glas: Vive! Evviva! Takšni krik sègreje sčasom tudi avstrijsko kri, in tedaj navdušeno navzdignemo: Živio! Slava! Hoch! Eljen! da je kar gromelo po cerkvi sv. Petra, pa tudi mogočno odmevalo v srci sv. očeta, zakaj ko so videli naše srce, so pokašljavali in globoko po sapo hodili. Ni dopovedati, s koliko ljubeznijo so nas namestnik Kristusov blagoslavljal: tako pristrčno zamore le oče svoje otroke blagosloviti. Na desno in levo je daleč segala njihova roka, kakor bi hotela vsacega posebej na čelu pokrižati. Časih se sv. oče celo opešani vržejo v naslonjač, a precej jih srce zopet posili, da z nova začnejo dobro ljudstvo blagoslavljalati.

Ko se vpitje nekoliko vleže, potem pa začnejo z rokami ploskati in z robei in klobuki mahati. Kaj si čemo? Slovenci smo jih tudi v tem posnemali.

Začne se sv. meša. Sv. oče so celo mešo k nam obrnjeni in tako smo si dosti zavžili njihovega obličja. Zapazil sem, da so pogostem na križ pogledali in z rokama visoko proti nebesom segali, kakor bi hoteli ves blagor, kar ga v nebesih imajo, doli na nas potegniti. Pri sv. meši sta jim stregla dva duhovna kamor-

nika, dečki pa so zdaj in zdaj eno zapeli. Na Laškem po cerkvah shodi ali kora ni, in tedaj tudi orglje niso na shodéh, ampak orglje stojijo v cerkvi v kakem kotu, in na potačih jih potem porinejo k tistemu altarcu, kjer jih ravno trebajo. Po sv. obhajilu so sv. oče nekatere romarje — tudi avstrijske obhajali.

Ko po sv. meši Leona vzdignejo, vriska zopet ni bilo ne konca, ne kraja. Nekaj časa se po cerkvi druga ni slišalo, kakor sam „živio“, kar pa ni čudež, ker so Slovencem prišli na pomoč Čehi, Poljaki, Srbi, Rusini, Slovaki, Bosniji in zlasti bratje Hrvati. Na sredi med nami se procesija naenkrat ustavi. Sv. oče se vzdignejo in nam dajo slovesni apostolski blagoslov. Odpevali so prav visoko, a mi smo se čudili njihovemu krepkemu in čistemu glasu. Ko se procesija sred cerkve obrne proti izhodu, zakliče poleg mene slovenski g. župnik: Živio naš sv. oče Leon XIII.! Se zdaj nosim v srcu spomin, kako mило so ga sv. oče pogledali in blagoslovili a potem nam jako ljubeznjivo z roko še „srečno“ dali.

Zdajci zagrinjalo sv. očeta skrije našim očem. V cerkvi nastane velika tihota. Vsako oko je bilo rosnato: to so bile solze ljubezni in veselja. Ni čuda, da je po tako gromovitem „živio“ padal rahli dež, ki je naša srca gotovo za dosti let včinił plodna in rodovitna. V tem trenutku se mi je zdelo, da na tem svetu nimam več nobene želje.

Dasiravno nas je bilo nad 20 tisoč pri sv. meši, nas je bilo le pred altarcem nekoliko videti, vsi drugi prostori so bili prazni. Cerkev sv. Petra 75 tisoč ljudi spravi v svoje krilo.

(Dalje prih.)

Smešnica 25. Dva potepuha gresta mimo njive, kjer kmetovalec seje. Porogljivo mu rečeta: „Oče le delajte, midva pa bodeva sad vašega truda vživala!“ — „To je prav lahko mogoče“, odgovori kmet, „kajti rayno sejem konoplje, mogoče, da se vama splete kedaj iz njih vrv za vislice“.

Razne stvari.

(Za pogorelece.) Milih darov za pogorelece v Podovi se je nabralo pri c. kr. okr. glavarstvu v Mariboru 1336 gld. 22 kr. in troje vreč žita.

(Slov. šola) V Veliki Pirešici pri Celji snuje se podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. Kakor sodimo iz mož, ki so v začasnem odboru, stopi ta podružnica k malu in krepka med druge vrstnice svoje.

(Načelnik.) Krajni šolski svet pri Mali nedelji si je volil g. A. Božiča, posestnika pri Mali nedelji, za načelnika. Bil je že doslej na istem častnem mestu.